

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 119
Hyväksytty: FCI 29.11.2000
SKL-FKK 12.1.2004

LYHYTKARVAINEN SAKSANSEISOJA (DEUTSCH KURZHAAR)

1/6

Alkuperämaa: Saksa

KÄYTTÖTARKOITUS: Monipuolinen ja monikäyttöinen metsästyskoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 7 kanakoirat, alaryhmä 1 mannermaiset kanakoirat; käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Lyhytkarvaisen saksanseisojan historia alkaa koirista, joita käytettiin ennen kaikkea Välimeren maissa riistalintujen verkkometsästyksessä sekä apuna haukoilla metsästettäessä. Seisovat lintukoirat tulivat Ranskan, Espanjan ja Flanderin kautta Saksan hoveihin. Näiden koirien tärkein ominaisuus oli taipumus seistä riistalle. Ensimmäisten kaksipiippuisten haulikoiden käyttöönoton myötä (v. 1750) seisoville lintukoirille tuli yhä enemmän tarvetta. Riistalinnut ammuttiin lennosta koirien edestä. Tästä alkoi pelkästään seisovan koiran jalostaminen monikäyttöiseksi metsästyskoiraksi. Vuodesta 1897 alkaen julkaistu vuosikirja ”Zuchtbuch Deutsch Kurzhaar” on ollut perusta kehitettäessä rodun jalostusta. Prinssi Albrecht zu Solms-Braunfeld kirjasi lyhytkarvaisen saksanseisojan rotumerkit, laati rakenteen arvosteluohjeet ja lopulta myös yksinkertaiset koesäännöt metsästyskoirille. Nykyään lyhytkarvaisilla saksanseisojilla on tarkat jalostus- ja koesäännöt. Lyhytkarvaisen saksanseisojan tulee rotumääritelmän mukaan olla monipuolinen metsästyskoira, joka toimii metsästystilanteissa kaikkien sille asetettujen vaatimusten mukaisesti vielä vanhanakin.

YLEISVAIKUTELMA: Jalo ja sopusuhtainen koira, jonka rakenne ilmentää voimaa, kestävyyttä ja nopeutta. Hyvä ryhti, sulavat ääriviivat, kuiva pää, oikea-

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

asentoinen häntä, tiivis ja kiiltävä karvapeite sekä maatavoittavat ja tasapainoiset liikkeet korostavat koiran jaloutta.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden tulee olla hieman säkäkorkeutta suurempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vahva, tasapainoinen, luotettava ja hillitty, ei hermostunut, arka eikä aggressiivinen.

PÄÄ: Kuiva, selväpiirteinen, ei liian kevyt eikä liian raskas. Pään voimakkuus ja pituus ovat sopusuhteissa runkoon ja sukupuoleen.

KALLO-OSA: Riittävän leveä ja loivasti kaartuva; niskakyyhmy on hieman havaittavissa; otsaurre ei ole liian syvä; kulmakaaret ovat selväpiirteiset.

OTSAPENGER: Vain hieman erottuva.

KIRSU: Hieman ulkoneva. Sieraimet ovat riittävän suuret, leveät ja liikkuvat. Kirsun perusväri on ruskea, mustilla ja mustapäistäriköillä kuitenkin musta; lihanväriäinen tai täplikäs kirsu sallitaan ainoastaan pohjaväriiltään valkoisilla koirilla.

KUONO-OSA: Pitkä, leveä, syvä ja voimakas, jotta koira kykenee kantamaan riistaa oikein. Sivulta katsottuna kuononselkä on hieman kupera vaihdellen jalosta kyömystä vain loivasti kaartuvaan. Kyömy on uroksilla voimakkaampi. Täysin suora kuononselkä ei ole niin näyttävä, mutta kuitenkin hyväksyttävä. Painunut (kovera) kuononselkä on vakava virhe.

HUULET: Tiiviit, eivät liian riippuvat, hyvin pigmentoituneet. Huulilinja on kirsusta alaspäin lähes pystysuora jatkuen loivana kaarena kohtuullisen selvään suupieleen.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat voimakkaat. Täydellinen, säännöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta, jolloin yläetuhampaiden tulee tiiviisti koskettaa alaeetuhampaiden etupintaa, ja hampaat ovat leukoihin nähden lähes kohtisuorassa. Hammaskaavion mukaisesti 42 tervettä hammasta.

POSKET: Vahvat ja lihaksikkaat.

SILMÄT: Keskikokoiset, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Ihanneväri on tummanruskea. Silmäluomet ovat tiiviit.

KORVAT: Kohtalaisen pitkät, ylös ja leveästi kiinnittyneet, tylppäkärkiset, sileät ja tiiviisti päänmyötäiset, eivät kiertyneet. Korvalehdet eivät ole liian paksut eivätkä liian ohuet, ja ne ulottuvat eteen vedettyinä suunnilleen suupieleen.

KAULA: Pituudeltaan suhteessa koiran kokonaisuuteen, tasaisesti säkää kohti levenevä. Niska on hyvin lihaksikas ja hieman kaareva. Tiivis kaulanahka.

RUNKO

YLÄLINJA: Suora ja hieman laskeva.

SÄKÄ: Selvästi erottuva.

SELKÄ: Kiinteä ja lihaksikas. Okahaarakkeiden tulee olla lihasten peitossa.

LANNE: Lyhyt, leveä, lihaksikas ja suora tai hieman kaareva. Selkä liittyy lanteeseen sulavasti ja kiinteästi.

LANTIO: Leveä, riittävän pitkä ja lihaksikas, ei jyrkästi laskeva vaan hännän tyveä kohti vain loivasti viettävä.

RINTAKEHÄ: Leveyttään syvempi, eturinta on selvästi erottuva ja rintalasta mahdollisimman pitkälle taakse ulottuva. Rintakehä ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet, rintakehä ei ole litteä eikä tynnyrimäinen. Takimmaiseta kylkiluut ulottuvat pitkälle taakse.

ALALINJA JA VATSA: Kuiva ja hieman kohoava kaartuen tyylikkäästi kohti takaosaa.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt, tyvestä vahva ja kärkeä kohti oheneva, keskipitkä; koiran metsästyskäyttöä varten tyvistetty noin puoleen pituuteen. (Huom. Suomessa tyvistyskielto.) Häntä on levossa riippuva, liikkeessä vaakasuora, ei liian korkealle selkälänjan yläpuolelle kohoava eikä voimakkaasti kaareutunut. (Maissa, joissa laki kieltää häntien tyvistämisen, häntä jätetään luonnollisen pituiseksi. Tyvistämättömän hännän tulee ulottua kintereisiin ja olla joko suora tai hieman sapelimaisesti kaartunut.)

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna selvästi rungon alla.

LAVAT: Lapaluut ovat viistot, taakse sijoittuneet ja tiiviisti rungonmyötäiset. Lihakset ovat vahvat ja kuivat. Hyvä lapaluun ja olkavarren välinen kulmaus.

OLKAVARRET: Mahdollisimman pitkät; lihaksikkaat ja kuivat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungonmyötäiset, eivät kuitenkaan liian tiiviit; kauas taakse sijoittuneet, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Hyvä olkavarren ja kyynärvarren välinen kulmaus.

KYYNÄRVARRET: Suorat ja riittävän lihaksikkaat. Luusto on vankka, ei liian järeä.

RANTEET: Voimakkaat.

VÄLIKÄMMENET: Eivät pystyasentoiset, välikämmenen ja kyynärvarren välinen kulmaus on erittäin pieni.

KÄPÄLÄT: Muoto vaihtelee pyöreästä soikeaan; varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja riittävän kaarevat ja niissä on vahvat kynnet. Päkiät ovat lujat ja kestävätkä. Käpälät ovat yhdensuuntaiset, eivät sisään eivätkä ulos kiertyneet seistessä eikä liikkeessä.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Hyvät kulmaukset ja voimakas luusto.

REIDET: Pitkät, leveät ja lihaksikkaat. Hyvä lantion ja reisiluun välinen kulmaus.

POLVET: Voimakkaat ja hyvin kulmautuneet.

SÄÄRET: Pitkät, lihaksikkaat ja jänteikkäät. Säären ja välijalan välinen kulmaus on hyvä.

KINTEREET: Voimakkaat.

VÄLIJALAT: Pystysuorat ja voimakkaat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Maatavoittavat; voimakas takaraajan työntö ja sitä vastaava etuaskel. Raajat liikkuvat suoraan ja yhdensuuntaisesti. Koiran asento on ryhdikäs. Peitsaus ei ole toivottavaa.

NAHKA: Tiiviisti rungonmyötäinen ja poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyttä ja tiheää, karhean ja kovan tuntuista. Päässä ja korvissa karva on ohuempaa ja lyhyempää, hännän alapuolella se ei ole merkittävästi pitempää. Karvapeitteen tulee peittää iho kauttaaltaan.

VÄRI:

- Yksivärinen ruskea.

- Ruskea, jossa vähäisiä valkoisia tai pilkullisia merkkejä rinnassa ja raajoissa.

- Tumma ruskeapäistärökkö, jossa ruskea pää ja ruskeita laikkuja tai pilkkuja. Tällaisen koiran pohjaväri ei ole ruskea valkoisin karvoisin eikä valkoinen ruskein karvoisin, vaan karvapeite koostuu ruskeiden ja valkoisten karvojen lämpimästä sekoituksesta. Käytännön metsästyksessä tämä maaston väri on arvokas ominaisuus. Takaraajojen sisäpinnan ja hännän kärjen karvapeite on usein vaaleampaa.

- Vaalea ruskeapäistärökkö (kimo), jossa ruskea pää ja ruskeita laikkuja tai pilkkuja; laikut voivat myös puuttua. Valkoisia karvoja on enemmän kuin ruskeita.

- Valkoinen, jossa ruskea pää ja ruskeita laikkuja tai pilkkuja.

- Musta väri voi esiintyä ruskean tilalla samoina vivahteina tai päistärökkönä.

- Keltaiset kulomerkit sallitaan.

- Läsi, otsapiirto ja täplikkäät huulet sallitaan.

KOKO

SÄKÄKORKEUS:

Urokset 62 - 66 cm

Nartut 58 - 63 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- ryhdittömyys ja puutteellinen sukupuolileima

- liian lyhyt kuono-osa

- liian raskaat tai liian niukat huulet

- yhteensä kahden hampaan puuttuminen neljästä P1 ja kahdesta M3 hampaasta
- liian vaaleat tai keltaiset petolinnun silmät
 - liian pitkät, liian lyhyet tai liian raskaat korvat; liian kapeasti kiinnittyneet tai kiertyneet korvat
 - löysä kaulanalusnahka
 - lievästi köyry selkä
 - liian lyhyt lantio
 - liian syvä rintakehä
 - asenoltaan liian korkealla selkälinjan yläpuolella oleva tai voimakkaasti kiertynyt häntä
 - sisään- tai ulospäin kiertyneet kyynärpäät tai käpälät
 - ahtaat tai leveäasentoiset eturaajat
 - jäykät takaraajat
 - lievä länkisäärisyys, lievä pihkikinttuisuus
 - lievästi ahdas takaosa.

VAKAVAT VIRHEET:

- kömpelö, lymfaattinen tai raskasluinen rakenne
- voimakas otsapenger
- lihanvärinen tai täplikäs kirsu (paitsi valkopohjaisilla koirilla)
- suippo kuono tai kovera kuononselkä
- tasapurenta tai osittainen tasapurenta (tasapurenta sallitaan yli nelivuotiailla yksilöillä, mikäli se johtuu ikääntymisestä ja purenta on aiemmin näyttelyssä todettu oikeanlaiseksi)
- selvä köyryselkä tai lievä notkoselkä
- huomattava puutos rinnansyvytydessä; heikosti kehittynyt eturinta; liian litteä tai tynnyrimäinen rintakehä
- voimakkaasti sisä- tai ulkokierteiset kyynärpäät
- pehmeät tai liikaa periksi antavat ranteet
- pystyt välikämmenet
- voimakas pihkikinttuisuus tai voimakas länkisäärisyys sekä seistessä että liikkeessä
- takakorkeus
- hajavarpaisuus, litteät käpälät
- kömpelöt liikkeet
- yli 2 cm:n poikkeamat säkäkorkeudesta.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- selvästi virheellinen sukupuolileima

- useamman kuin yhteensä kahden hampaan puutos neljästä P1 ja kahdesta M3 hampaasta; yhden tai useamman muun hampaan puutos; näkymättömissä olevat hampaat luetaan puuttuviksi, mikäli niitä ei ole todettu aiemmissä näyttelyissä tai kokeissa
- ylä-, ala- tai ristipurenta kaikkine välimuotoineen
- ylimääräiset hampaat, jotka eivät sijaitse hammasrivissä
- kitalaki- ja huulihalkio
- hyvin löysät silmäluomet, ulko- tai sisäkierteiset silmäluomet (ektropium tai entropium), kaksinkertaiset silmäripset (distichiasis)
- voimakkaasti notko selkä tai selkärangan epämuodostumat
- epämuodostunut rintakehä (esim. erittäin lyhyt ja voimakkaasti kuroutunut)
- takaraajojen kannukset
- kaikki luonneviat

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.